

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

rugpjūčio

27 d.

Ketvirtadienis

Nr. 101 (4294)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Sunku užauginti, lengva prarasti

Praeitą savaitę rajono VIDAUS reikalų skyriaus darbuotojai, padedami visuomeninio aktyvo, patikrino, kaip rajono ūkiuose laikomas sudorotas grūdų bei pašarų derlius, kokių priemonių imtasi jam apsaugoti nuo sugedimo, gaisro, grobstymų.

Daugelyje rajono ūkių įdėta nemaža lėšų sumontuoti sandėliuose efektyviems ventiliacijos įrengimams, sukomplektuoti priešgaisriniam inventoriui. Tačiau, kaip parodė patikrinimo medžiaga, kai kur dar ne viskas padaryta, kad derliui pastogėje būtų saugu.

Ypač turėtų kelti ūkių vadovų nerimą tai, kad prie daugelio sandėlių pasigenda priemonių gaisrams ge-

sinti. Antai, „Gintaro“ kolūkyje prie daugumos sandėlių iškomplektuoti priešgaisriniai skydai, nėra priešgaisrinių kopėčių, netvarkingos elektros įrenginių dėžutės. Tokių pat trūkumų rasta Svėdasų kolūkyje. Gaisrams gesinti skirtu inventoriui čia trūksta grūdų sandėliuose, Moliakalnio daržinėse.

Šią vasarą lietaus debesys dažnokai nešykštėdavo žaibų. Tačiau nepasirūpinta nuo jų apsaugoti Raguvėlės tarybiniam ūkyje. Čia ant kal kurių ūkinių pastatų trūksta žaibolaidžių, vietomis nutraukti įžeminimo laidai.

Gaisras, kaip sakoma, kyla iš mažos kibirkštėlės. Nedera pamiršti, jog dėl nutrakusio įžeminimo laido, kaž-

kur išnešiotų ir pamestų gaisro gesinimo priemonių ūkių kolektyvai gali sulaukti nuostolių, skaičiuojamų dešimtimis tūkstančių rublių. Todėl nerangumo, tvarkant priešgaisrinės apsaugos priemonių kompleksą, niekur neturėtų būti.

Reido metu buvo išaiškintos ir kitos negerovės. Ne visur deramai pasirūpinta materialinių vertybių apsauga. Taip antai, „Už taiką“ kolūkyje Varkujų gamybiname sektoriuje kombinuoti pašarai laikomi sandėlyje, kurio durys iškilbusios, jas nesunku nukelti nuo vėrlių. Netoliese esančioje naftos bazėje nerakinami cisternų čiaupai.

Labai svarbu tvarkingai ir

laiku užpajamuoti įvežtą į sandėlius derlių. Sandėlininkų bei svėrėjų dėsimas pildyti reikiama dokumentaciją sudaro palankias sąlygas grūdų ir pašarų grobstymui.

Reido dalyviai praeitą ketvirtadienį „Už taiką“ kolūkyje svėrėją A. Malušką rado užpajamuojant vikių avių mišinį, kurį tadien tariamai du kartus buvo į sandėlį atvežęs vairuotojas V. Gervinskas. Tačiau patikrinus buvo įsitikinta, jog šis vairuotojas jokio grūdų mišinio tadien nevežė. Svėrėjui teko prisipažinti, jog jis buvo laiku neužpajamavęs išvakarėse atvežtų grūdų.

Norisi tikėti, jog šios ir kitos reido metu pastebėtos negerovės ūkių kolektyvų įdomis bus nedelsiant šalinamos.

Reide dalyvavo Anykščių VRS darbuotojai A. Zukas, B. Glinškas, A. Kačenauskas, S. Jurgelionis ir kiti. Reido medžiagą apibendrino D. Binkys, „K. d.“ koresp.

Gausėja pašarų atsargos

Anksli mūkilė javus, „Nevėžio“ kolūkyje žemdirbiai pradėjo silosuoti kukurūzus. Povilas Gudelis tik ką įsigytil siloso kombainu KS-2.6 kasdien darbuojasi kukurūzų pasėliuose. Kartu su sultinga kukurūzų mase tranšėiose slegiamos sėklinių dobilų nuokulos ir šiaudai.

Dabar kolūkyje jau sudorota 15 ha kukurūzų — trečdalis užauginto jų ploto. Numatoma, jog iš viso kartu su šiaudais ir dobilais tranšėiose bus suslėgta apie 1300 t žaliosios masės.

Sienaujamais atolais žolės miltų gamybai. Kasdien kolūkyje agregatu pagaminama po 4 tonas šio vitaminingo pašaro.

D. Bartkus

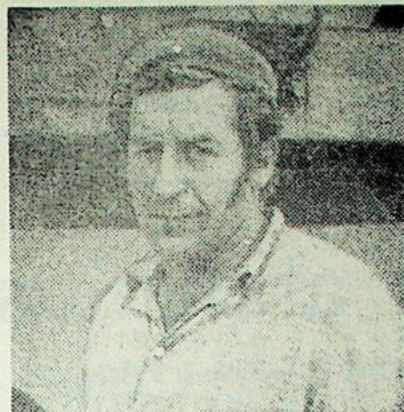
Avangarde komunistas

Javapjūtė — sunkus ir atsakingas darbų periodas. Ir bene didžiausias darbo krūvis ir atsakomybė tenka kombainininkams. Į jų gretas parankiam patys geriausi mechanizatoriai. Komunisto Vytauto Zemačio kandidatūra niekada glūdo nekėlė. Kolūkyje valdybos narys, ūkio pirminės partinės organizacijos biuro narys, mechanizatorių partinės grupės organizatorius — šis vyras savo darbais iškovojo didelį autoritetą kolūkiečių tarpe.

Aidint palydų maršui, jis išvedė kombainų koloną pjauti pirmųjų pradalgį, jo kombainą pirmiausia papuošė žvaigždė ir geriausio kombainininko vimpelas. Ir dabar jo sąskaitoje daugiausia priklulta grūdų — trys šimtai tonų.

Kombainai privažiuoja mišinio lauką.

— Pjausim, vyrat, šia kryptimi. Taip mažausiai nuostolių aptursim, — sako Vytautas darbo draugams.

Išsirikiuoja kombainų virtinė, o jos priekyje, kaip visada, „Niva“, vairuojama komunisto Vytauto Zemačio.

Algimantas

Sudeikis

„Svyturio“ kolūkyje spaudos grupės „Derlius-81“ vadovas

Autoriaus nuotraukoje: „Svyturio“ kolūkyje kombainininkas komunistas Vytautas Zemaitis.

Rūpinkimės žalienomis

lis maisto medžiagų sugrįžta su gyvulių mėšlu.

Kelia susirūpinimą tai, kad kai kuriuose ūkiuose gaunami žemi kultūrinių ganyklų derliai. Pagrindinė to priežastis — stokojant ūkyje trąšų, žalienoms jų skiriama pernelyg mažai. Štai Cerniachovskio kolūkyje ganyklose fosforinių ir kalnių trąšų išberta tik po 100–120 kg į hektarą. Azotinėmis trąšomis vasarą po nuganytųjų tepatręšta tik apie trečdalis turimų ganyklų. Taip tręšiami, žolynai metai iš metų retėja, prastėja gaminamo pašaro kokybė.

Įrengiant naujas ar atnaujinant senas kultūrinės ganyklas, reikia įsėti įvairaus ankstyvumo žolių mišinius.

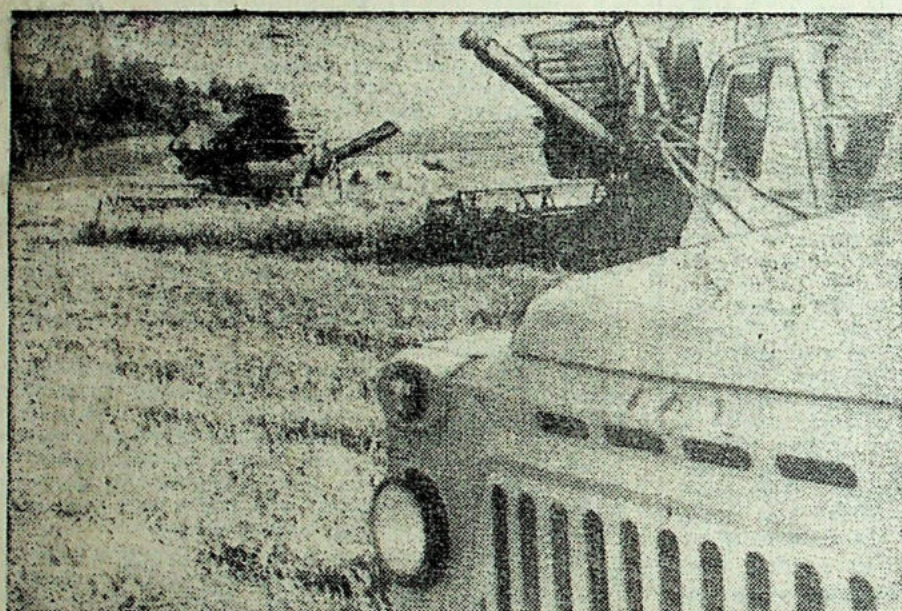
A. Kručaitė

Elmininkų bandymų stoties mokslinė bendradarbė

Pirmaujantys Anykščių rajono kombainininkai šių metų rugpjūčio mėn. 24 d.

Ūkio pavadinimas	Pavardė, vardas	Kombaino markė	Priklūtė grūdų tonų	Nupjovė javų sut. elat. ha	Pasiekė pamatinio išdirbį sut. ha	Ivertinimas balais
„Nevėžis“	Cenys Juozas	SK-5	450	345,2	12,9	97
Cerniachovskio	Andrikonis Bronius	SK-5	314	301	13,68	92
„Gimtoji žemė“	Stasevičius Antanas	SK-5	399	249,5	11,2	91
„Aukštakalnis“	Šiaučiūnas Petras	SK-6	419,6	293	10,1	90
Kurkliai	Strazdas Jonas	SK-5	297	278	13,2	84

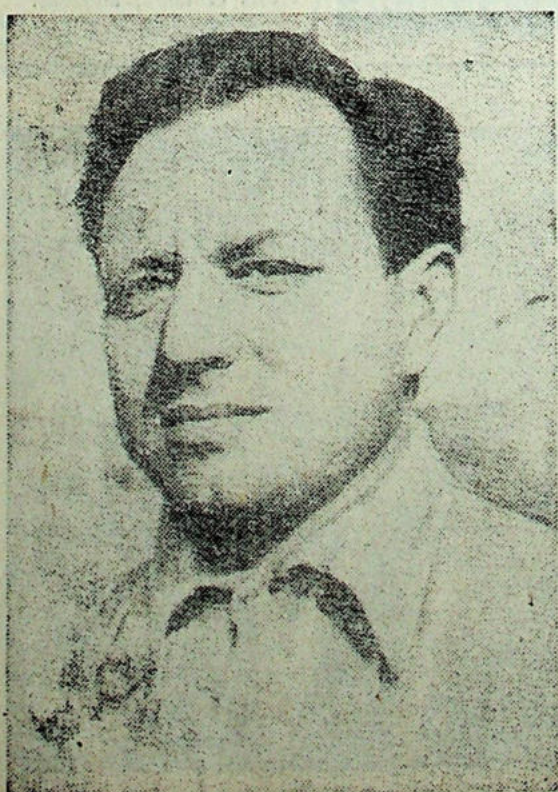
Zemės ūkio valdyba

„Lenino keltis“ kolūkyje kombainininkams reikėjo nuimti 660 hektarų grūdinių ir 150 hektarų daugiamėčių žolių. Kadangi Algis Baronas, Kazys Sinkūnas, Eugenijus Antanėlis, Jonas Baronas, Bronius Kovas ir kiti kombainininkai dirba ypač sparčiai, pjūti eis į pabaigą. Tuoj pasukį kombainus į laukus išeina šiaudų doravimo grandys, artojai. Tvarkant šiaudus žemdirbiams talkininkauja Kauno politechnikos moksleiviai.

NUOTRAUKOSE: viršuje — javapjūtė kolūkyje. Dešinėje — vienas iš kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų — Kazys Sinkūnas.

Vyt. Bagdono nuotr.

Dėmesys darbo jaunimo mokymui

Pasakoja Sodninkystės tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė
R. LESNIKAUSKIENE

Kasmet vis daugiau kalbame apie visuotinį vidurinį išsilavinimą, apie jo svarbą ir reikšmę kasdieniniame žmonių gyvenime.

„Kiekvienam darbuotojui — vidurinį išsilavinimą“ — šis devizas yra ne tik pedagogų, bet ir visų visuomeninių organizacijų, visų kolektyvų aktualus uždavinys. Mūsų ūkyje taip pat nemažai dėdama pastangų, kad visi jauni ūkio žmonės baigtų vidurinę mokyklą. Besimokantiems suteikiame visas reikalingas sąlygas ir lengvatas. Jaunajam gamybininkui patogią mokymosi formą — sesijinę. Ji ir praktikuojama mūsų ūkyje. Sesij-

jų metu visus besimokančius išleidžiame į konsultacijas, o susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus, išaiškinant nugalėtojus bei skirstant premijas, visuomet atsižvelgiama ir į tai, ar jaunuolis, neturintis vidurinio išsilavinimo, mokosi ar ne, kaip jis lanko konsultacijas. Glaudų ryšį palaikome su vakarinės mokyklos pedagogais, užsukame ir į klase pasidomėti, ar visi mūsų ūkio jaunuoliai susirinko. O tai labai daug reiškia jaunuoliui. Mokymosi rezultatus aptariame atvirose partiniuose susirinkimuose. O jeigu kuris jaunuolis sesijos metu neatvyko į konsultaci-

jas, skaltome pravaikšta, ir už tas dienas buhalterija neįmoka jam atlyginimo. Kai jauni žmonės jaučia rodantį dėmesį, rūpinimąsi, jie kitaip žiūri į savo privalomą pareigą.

Štai į TSKP narius priėmė Rimantą Mikštą, gerą mechanizatorių. Vaisių ir daržovių ministerijos organizuoto artojų konkurso Mažiagaloje antros prizinės vietos laimėtoja, ir iš karto jam paskyrė pirmąją partinį įpareigojimą — įsigyti vidurinį išsilavinimą.

Net devyniems ūkio darbuotojams praėjusiais metais nuskambėjo paskutinis skambulis — jie sesijiniu būdu baigė vidurinę mokyklą, įsigijo atestatus. Tai fermų santechnikas Antanas Kalinka, mechanizatoriai Almantas Radzevičius ir Algis

Micka, autokranininkas-mašinistas Rimas Juodelis ir kiti. Iškilnių dieną, kai buvo teikiama brandos atestatai, juos pasveikino šio reikšmingo įvykio proga. Įteikėme atminimo suvenyrus. Kai jie laukė egzaminų, buvo įtemptas darbymečio metas žemdirbiams. Ir visgi ne vienam, o devyniems, kurių didžiąją dalį sudarė mechanizatoriai, reikėjo suteikti reikiamas sąlygas pasiruošti egzaminams. Bet tarybinio ūkio vadovybė sugebėjo organizuoti darbus taip, kad jiems būtų sudarytos visos lengvatos sėkmingai laikyti vidurinio mokslo baigiamuosius egzaminus, surado išeitį, kad darnus svarbių pavasario darbų ritmas nesutrikėtų. Mažoniu, kai mūsų ūkio jaunųjų žmonių nepeikla pedagogai, pastebi jų gražias pastan-

gas. Štai, mechanizatoriaus Anatolijus Agafonovas vienu metu lankė vairuotojų kursus Troškūnų profesinėje technikos mokykloje ir įstengė užbaigti vidurinės mokyklos kursą.

Gausus būrys jaunų žmonių triūsia Sodninkystės tarybiname ūkyje — arti keturiasdešimties. Puikl darbų organizacija, geros gyvenimo sąlygos skatina žmones nuolat dirbti žemdirbių kolektyve. Čia jie stengiasi surasti savo laimę, nebėga jos ieškoti kitur. Stengiasi tobulėti ir augti, įgyti bendrą ir profesines žinias. Štai, neakivaizdinio būdu jau ketvirtame kurse mokosi Lietuvos žemės ūkio akademijos ekonomikos fakultete Gindra Matelytė, toje pačioje aukštojoje mokykloje agronomijos fakultete — sodo vyr. agronomas Kazys Maskoliūnas, Veterinarijos akademiją studijuoja neakivaizdinio būdu rengiasi vyriausias veterinarijos gydytojas Algis Jurkėnas. Nors buhalterijos darbuotojos Reginos Naumavičienės jau viena dukra aukštosios mokyklos studentė, bet motina taip pat jaučia poreikį pagilinti savo žinias, neatsilikti nuo jaunų žmonių, kelia savo kvalifikaciją — ji Kauno žemės ūkio technikos buhalterinės apskaitos specialybės neakivaizdininkė.

Tiek ūkio administracija, tiek ir pirminė partinė orga-

nizacija užsiibrėžė uždavinį — kuo daugiau jaunimo įtvirtinti kaime, pasiekti, kad čia užaugęs, praleidęs savo gražiausius vaikystės metus žmogus vėl grįžtų gyventi ir dirbti į tėviškę. Todėl nemažą būrį jaunųjų su ūkio stipendijomis tarybinio ūkio administracija pasiuntė mokytis į aukštąsias, specialias vidurines bei profesines technikos mokyklas.

Su ūkio stipendijomis šiuo metu Lietuvos žemės ūkio akademijoje mokosi Danguolė Matulytė bei Gediminas Peslekas. Vabalninko žemės ūkio technikumė — Gintautas Burba, Ukmergės mechanizacijos technikumė — Almantas Bružas. Nuo šių metų rugsėjo pirmosios dienos su ūkio nukreipimu Troškūnų profesinėje-technikos mokykloje mokysis būsimeji mechanizatoriai Gražvydas Narbutas, Kęstutis Gasiūnas, Gintaras Šniūrevičius, Valdas Adomonis. Kiti jau baigę vienokias ar kitokias mokyklas, grįžo į ūkį, kuriam dirba jų tėvai.

Jaunimas — mūsų ateitis, gražių tradicijų ir ateities kūrėjas. Tai todėl svarbus uždavinys iškyla komunistams, kad gera pamaina ateitį į pagyvenusius žmonių vietą, sumanai mokėtų ūkininkauti, būtų tikrais gyventojais ūkininkais. O be žinių, bendro išsilavinimo šito nepastieks.

Žemei atiduotos mintys

R. Bražėnienė

(Tęsinys. Pradžią žiūr. Nr. 100 (4293))

O tas tuomet žybtelėjęs nepasitikiškumas buvo lyg kibirkštis į benzino statinę. Įstoti — tai buvo principo ir garbės reikalas — įrodyti ne tik šiai dėsnytojai, bet, svarbiausia, sau — ką ji užsiibrėžė, būtinai pasieks. Įveik, ti, nugalėti tai, kas gal ir nelengva, įrodyti, kad sugebi, esi savarankiška — tapo pagrindiniu jos siekiu studijų laikais. Gal tas savotiškas užsispyrimas ir lėmė tai, kad aukštąją mokyklą ji vienintelė iš kurso mergaičių baigė su pagyrimu.

...Atsivėrusi žiburių jūroje paskendęs Anykščių vaizdas bylojo apie kelionės pabaigą. Dar kelios minutės — ir ji jau Elmininkuose. Sviesa buto lange liudijo, kad namuose jos laukia. Egilė, pašokusi nuo durų trinkelėjimo, pastūmė skaitomą knygą į šalį ir džiaugsmingai apsikabino grįžusios motinos kaklą. Iškliausiui įspūdžiui apie senelį, jį pradėjo savuosius. Daug kas šiandien mamos teiravosi, daug kas skambino. Bet ši diena jau baigėsi. Prieš miegą vidurnakties mintys šauksis ramumosi, atokvėpio be rūpesčių, be pareigų, įtampos ir skubėjimo. Bet tai tik akimirką. Koks beprasmiškas gyvenimas, kai tavęs nepasigenda, be tavęs gali apsieiti, ko vertas toks žmogaus triūsas. Gal čia ir yra didžiausia gyvenimo prasimė — jausti savo priklausomybę kitiems, savo darbo kūrivi ir svarbą. Tuo žmogus ir gyvas, kad esi reikalingas.

Rytmečio saulės nuauksintam sode žaidė ramos karoliukai. Nuo jų brandinančios vaisius oheivs sifidulniavo sidabrine šviesa. Tas švėtlėjimas skleidė nenusakomą lengvumą, kėlė darbinę nuotaiką. Saulė žaidė ir raso tuose greta sodo, kitoje vieškelio pusėje išsidėsčiusiose Elmininku bandymų stoties bulvių bandyminiuose laukuose.

Onutė Simanavičienė pirmąsias pasuko prie Kęstutis Rainio bandymų plotelių. Įdomūs šio jaunesniojo mokslnio bendradarbio tyrimai. Kęstutis specializuojasi bulvių sėklos ruošimo srityje, tiria, kokią įtaką bulvių sėklos pjaustymas turi derlingumui. Pjaustant sumatnamas sėklos kiekis. Pjaus-

toma skersai ir išilgai. Gražiai, tankiai sudugusios bulvės bandymų laukuose akivaizdžiai liudijo, kurios bulvių veislės puikiai pernešė pjaustymą, o štai naujos bulvių veislės „Varsna“ bandymų kvadratuose tik kur nekur sulaukė bulvėnų. Toliau išsidėsčiusios mokslnės bendradarbių M. Garnelienės bandymų sklypai. Ji tiria bulvių sėklos atnaujinimo periodiskumą. Sekantieji driekiasi žemės ūkio mokslo kandidato J. Mikala, jūno, daugiau, negu ketvirtį šimtmėčio pašventusio bulvių auginimo ir laikymo komplekso tobulinimui, bandymų sklypai. Juose mokslninkas stebi, kokią įtaką bulvių dygimui, augimui turi bulvių sėklos apvelimas kalkėmis žiemą, kad bulvės nenūtyt.

Pačiame bandymams skirtu plote gale nusitęsė Onutės Simanavičienės bandymų pasėliai. Dvidešimt penkiuose triskart pakartuose kvadratuose — įvairūs bulvių tręšimo variantai.

Bulvienujų dydžiu, spalva, vešlumu skiriasi šios mažytės plantacijos. Onutė, žvilgtelėjusi į sklypo schemą, atkreipia dėmesį į geriausius tręšimo variantus.

— Dažnai ūkių specialistai ir vadovai reikalauja daugiau duoti trąšų. Ne vien trąšos lemia bulvių derlingumą, — padaro išvadą Onutė. — Svarbiausias veiksnys — geros agrotechninės sąlygos.

Bandymų stoties mokslninai darbuotojai užsiibrėžė tikslą — tobulinti bulvių auginimo technologiją, kad žemė subrandintų ne tiklį gausų bulvių derlių, bet ir jų auginimas kuo pigiau atsieity.

Kad žemė žemdirbių džiugintų šios antrosios duonos derliumi, pirmiausia, jai, kaip įsitikinta jau Elmininkuose, būtina reikia patikėti rūpestingai išlaikytą ir geros veislės sėklą. Atlikti bandymai įtikino ir Onutę, ir kitus elmininkiečius mokslninkus, jog netikslinga tuose pačiuose plotuose vis auginti bulves, nes sodinant kasmet į ten pat, nusialina dirva ir negaunamas norimas rezultatas. Užtat ir siūloma įdiegti specializuotą sėjomainą, kad po bulvių kitąmet dirvose brandintų grūdą miežiai, vėliau ten žaliuotų

daugiametės žolės, augtų kviečiai, kol vėl ateis bulvėms eilė.

O kad galėtum pateikti racionalias rekomendacijas kitių ūkių specialistams, pasirodo, neužtenka atlikti tyrimus vienos sėjomainos rotacijos eigoje. Juk tenka matuoti ir bulvienujų aukštį sudugusių kerų tankumą, o agrocheminių tyrimų laboratorijoje nustatyti vienomis ar kitomis sąlygomis išaugintų bulvių kulinarines savybes, krakmolo, proteinų sudėtį, bulvių gumby ligas. Išties ilgas ir kantrybės reikalaujantis darbas, verčiantis rezultaty laukti ne metus ir ne dvejus. Jei bandymas įteisinio save, davė laukiamus rezultatus — jis perkliamas į gamybinius plotus, vėliau — vadovaujantis mokslninkų rekomendacijomis — naujovė diegiama visame Bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje, respublikos ūkiuose.

Onutės ir jos bendr. darbų tikslas — ne tik vykdyti mokslninį tiriamąjį darbą, stengtis išgauti gerą bulvių sėklą, kuri pasižymėtų aukštu derlingumu ir puikiomis maistinėmis savybėmis, išnaikinti pasėlių plotuose piktžolės, bet ir mokslo žinias plačiai paskleisti, išmokyti žemdirbių šeiminkiniškai ūkininkauti. Gal todėl Onutė Simanavičienė ir nepraleidžia progos, kad tik galėtų kuo plačiau pasinaudoti įvairiausiais informacijos šaltiniais — naujausia mokslninė literatūra žemės ūkio klausimais, pabendrauti su kitais Lietuvos ir broliškos respublikų mokslo darbuotojais, nahuvoti agronominėse ekspedicijose ir ekskursijose. Ir visa, kas vertinga, sukaupta savyje, pergalvojus ir apibendrinus, jaučia poreikį kuo suprantamiau pasidalinti mintimis, susitikus su ūkių specialistais. Kaip Elmininkų bandymų stoties bulvininkystės skyriaus vadovei, Onutei teko neseniai dalyvauti išvykose į Uzbekiją, Baltarusiją, Estiją, pasakoti apie savųjų mokslninkų sukaunta patirtį. Sunku būtų suskaiciuoti, kiek Onutė perskaitė paskaitų, kiek kartų kiekvienais metais lankėsi karščiausiu žemdirbiams darbymečio metu ūkiuose ir teikė konsultacijas. Jos pavadė šiuo metu išvysime neratame mūsų rajoninio laikraščio numeryje — ji viena aktyviausių laikraščio dar-

buotojų pagalbininkė, padedanti giliau ir argumentuotai nušviesti spaudoje aktualias žemės ūkio problemas.

Siltas rugpjūčio vėjas žaidžia vasaros žiedų marga spalvose kepurėse, kasmet laukiama, tik ne visuomet sulaukiama šitokia darbymečio giedra žadina žemdirbių viltį, sėja optimizmą. Elmininkuose darbus ritmas ne minutėlei nesustoja. Plentu iš vieno galo į kitą zuja ir zuja naujųjų derlių gabenančios mašinos.

Štai ir dauglaukštis gyvenamasis namas, kuriame Onutė gyvena. Puikiai suprojektuotas, su visais patogumais... Patogumai greit įsilieja į tavo buitį, greit įpranti prie jų, net nebeįsivaizduoji ir kaip atrodyti Naujieji Elmininkai be šios stambiausios visame rajone kaimo gyvenvietės, be išsiriavusių gatvių, be šių prienamų besipuošančių įvairiaspalviais gėlių raštais žalmos kilimų. Tik pastebi, kaip kyla ir kyla nauji namai, žemdirbiams atnešdami jkur, tuvių džiaugsmą. Toliau regiu žvilgsniu dažnai apmeti ateities Elmininkus, kuriems labai tinka enitetas Naujieji, kai bus išsifaltuota gyvenvietė, įvestas vandentiekis, bus ansodintas, suos pavėsį ir rāmybę skleidamas gyvenvietę su centriniu Elmininkų bandymų stoties pastatu jungiantis parkas.

pus daugiau

TARYBU, LIETUVOS SAVAITĖ

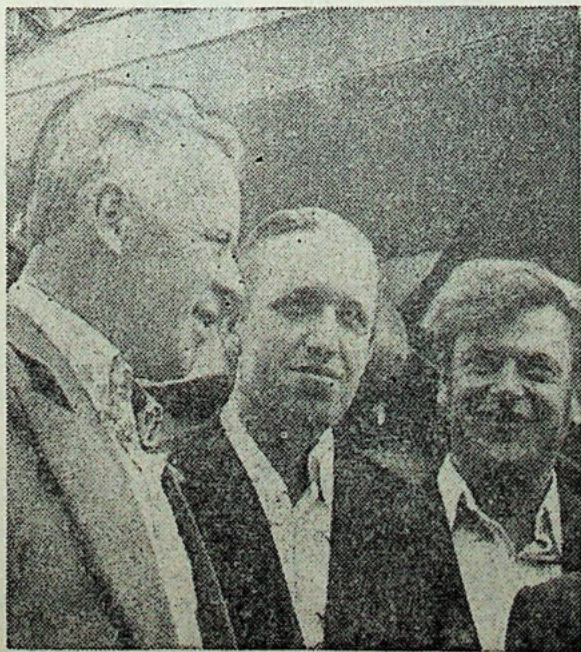
● Vilniuje, Parodų rūmuose, atidaryta respublikinė paroda „Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų patyrimas“. Ji supažindina su naujomis socialistinio lenktyniavimo formomis ir metodais, parodo platų masių kūrybinės iniciatyvos užmojų, jų svarbą. Daug vietos ekspozicijoje skirta lenktyniavimui su broliškosios Baltarusijos gamybiniais kolektyvais.

● Pirmuosius šių metų linus priėmė naujos 2,5 tūkst. tonų talpos stoginės Kudirkos Naumiesčio linų fabrike. Gerokai anksčiau laiko, kaip ir buvo įsipareigoję, statybinkai perdavė lengvosios pramonės darbuotojams ir kitus objektus: naujas erdvias patalpas Vilniaus odinės galanterijos fabriko piršlinių gamintojams, stambų produkcijos apdailos kompleksą Kauno „Drobės“ gamybiniam susivienijime.

● Plečia savo paslaugas žemdirbiams Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Klaipėdos tarprajoninis susivienijimas, antrą ketvirtį iš eilės tamsą sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju. Derliaus nuėmimo metu ištisą parą budi susivienijimo dispečerinė tarnyba. Fermų aptarnavimo stoties specialistai prižiūri pusantro šimto melžimo agregatų ir pieno linijų, keturis galingus pašarų cechus.

● Dvigubai išaugo ančių skaičius Daugų zuvininkystės ūkio Dušnionių fermoje, įrengus vasaros stovyklas-voljerus. Taip auginamos antys greičiau pasiekia realizacinį svorį, sunaudoja mažiau lesalų. Siemet ūkio paukštinkai parduos valstybei daugiau kaip 6 tūkst. antenų antienos.

(ELTA)

Išnaudodami brangias giedros valandas, skuba sudoroti derlių „Aušros“ kolūkių žemdirbiai, siemelinę pjūtį pradėję pirmąjį rajone. Sudoroję derlių nuo 900 hektarų, toliau sutartinai dirba kombainininkai, vairuotojai, kitos grandys. Pavyzdžiui java-pjūtės baruose tebėra Julius Palskys, prikūles 300 tonų grūdų. Į jį lygiuojasi kiti ūkio kombainininkai.

J. Junevičiaus nuotraukoje: trys iš dešimties, vairuojančių kombainus „Aušros“ kolūkių laukuose: Julius Palskys, komunistas Antanas Sirvydis ir pernykštėje java-pjūtėje užėmęs antrąją vietą rajone Pranas Budrys.

Bendromis jėgomis ugdykime tobulą asmenybę

Klekvieno žmogaus dvasinis pasaulis yra sudėtingas ir skirtingas, todėl ne iš karto galima pažinti suklekvieno charakterio savitumą, auklėjimo procesas yra sunkus, sudėtingas, reikalaujantis kūrybos ir išsiskyrimų, sumanumo ir pasiaukojimo.

Liaudies išmintis sako: „Kas galvoja metais į priekį, tas teaugina duoną, kas galvoja dešimtmečiu į priekį — teaugina sodą, o kas galvoja šimtmečiu į priekį — teauklėja žmogų“. Todėl gal ne vis tiek, kas auklės vaikučius vaikų darželiuose ir mokinius mokykloje. Šioje srityje turėtų dirbti tik aukštos dvasinės kultūros ir vaikus mylintys žmonės, nes į jų rankas yra atiduodama pati brangiausia vertybė — augantis žmogus. Visiems gerai žinoma, kad tėvai yra pagrindiniai savo vaikų auklėtojai, ir beveik visi juos trokšta išauginti geras žmonėmis. Bet labai daug šioje auklėjimo srityje gali nuveikti ikimokyklinės vaikų įstaigos ir mokyklos. A. Makarenka sako: „Gera žmoguje visada tenka projektuoti ir pedagogas tai privalo daryti“.

Labai svarbu yra išauginti darbščius ir sugebančius naudingai leisti laiką žmones. Mūsų sąlygomis, kai abu tėvai dirba, ne visada galima pastoviai stebėti vaikų laisvalaikį ir juose nuolat sklepti darbinis įgūdžius. Labai malonu girdėti, kad dabar jau kal kuriose mokyklose vaikai pratinami auginti gėles, daržoves, trušius ar kitus pagal savo jėgas darbus dirbti. Kai kurių smulkių darbų vaikučiai galėtų išmokti ir vaikų darželiuose.

Dirbančių tėvų vaikai yra praktiškai naudingos yra mokyklos iraištos grupės, kur mokytojo prižiūrimi mokiniai ruošia namokas. Patenkinti tėvai dalykinių būrelių veikla, nes juose mokiniai daug naujo ir naudingo sužino bei išmoka.

Žinoma, vaikui ir jaunam žmogui yra reikalingas ir

laisvalaikis. Valgo amžiuje tas laisvalaikis yra užpildomas žaidimais. Bet ir žaisti reikia išmokyti, nes žymusis pedagogas A. Makarenka sako: „Koks vaikas žaidamas, toks jis didele dalimi bus ir dirbdamas“. Vyresnius gal reikėtų įjungti į konkrečią veiklą: pagalbą vyresnėms, sportą, vaidinimus, įsklepyti meilę knygai. Apie knygų skaitymą, palyginus, kalbama mažai, nors iš knygų labai daug ko galima pasisemti. Vaikystėje įpratus prasmingai leisti laiką, žmogus bus darbštus ir užaugęs.

Dažnai rašoma ir kalbama, kad jaunimas neturi kur praleisti laisvalaikio, nes nėra kultūros namų pasilinksminimui. Aš galvoju, kad esantieji kultūros namai dažnai problemos dar neišsprendžia. Žinau pavyzdžių, kai jaunimas į kultūros namus eidavo tik pusvalandžiui prieš šokių pabaigą. Per tą pusvalandį galima našokti tik porą šokių. Tai argi tokį laisvalaikio praleidimą galima laikyti kultūringu? Reikia manyti, kad į tokius šokius tokie jaunuoliai renkasi tik tam, kad surastų partnerę palydėti į namus. Žinoma, kultūros namai reikalingi, bet ne kaip pastatas, o kaip kultūros židinys, skleidžiantis gražius papročius, tradicijas, visapusiškai auklėjantis jauną žmogų savo turtingomis programomis. Jei bus rengiamos įdomios programos prieš šokius, tai ir jaunimas į kultūros namus ateis ne prieš durų užrakinimą. O kultūringai praleistas vakaras kultūros namuose duos jaunimui daug dvasinės naudos, jį praturtins ir auklės.

Mes, tėvai, žinome savo pareigą auklėti vaikus, bet vieni nepajėgiame tinkamai šio darbo atlikti. Laukiame aktyvios paramos iš vaikų darželių auklėtojų, mokytojų ir kultūros darbuotojų. Tik vieningomis pastangomis galėsime norimus auklėjimo rezultatus.

B. VEDECKIENĖ

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Iš ciklo „Levaniškiečiai“

Žemdirbio sąžinė

Tautvydas Kontrimavičius

Atsakingas žemdirbio darbas — jei dirbi kolūkio laukuose, jei dar technika valdai — neturi teisės suklysti. Padarei klaidą — ją galėsi ištaisyti tik kitamet, o šių metų derlius daugiau ir mažiau nukentės.

Levaniškio kolūkio mechanizatoriaus Antano Blauidžio suarti laukai kas rudenį duoda didžiausią derlių.

„Zinojau, kad A. Blauidys kažkur Aiūkėnų kaime gyvena. Norėdamas pasitikslinti kelią, užkalbinau senuką, pakelėję taisyti vežimą.“

— Tenai, tiesiai už fermos, kur dažytas namas, vyšniam

apsodintas. Antanas — žentas mano... Aha, geras, geras traktoristas, — subruzdavo senukas.

Radau ir patį Antaną, kieme kirviu bepokšintį — garazą bestatantį, kaip ir buvo uošvis sakęs.

— „Nivai“ pastogės reikiama... Dviem „Nivom“ dabar važinėsiu! — šyptelėjo prakalbintas šeimininkas.

Antrąją „Nivą“ Antanui Blauidžiui, kaip patyrusiam mechanizatoriui, ką tik kolūkis patikėjo. „Sveikata nekokia, sunegaluosiu — stovės be darbo nauja technika“, — iš pradžių nuogąs-

tavo, neslryždavo sėsti prie naujojo komandinio vairu, bet kolūkio pirmininko pavaduotojas A. Alkauskas įkalbėjo ir jis sutiko.

Jau septynioliką metų A. Blauidys vagoja gintojo kolūkio laukus. Čia kažkada seneliai savo ketvertą hektarų dirbo, tėvai į tą kolūkį įstojo, ir Antanas, grįžęs iš Tarybinės Armijos ir padirbėjęs melioratoriumi, 1964 metais čia šaknis įleido.

Koks esminis Antano Blauidžio, kaip mechanizatoriaus, bruožas? Pirmiausia

— atsakinga pažiūra į savo darbą, kruopštumas. Sykį kolūkis jau beveik baigė arimą, tik keli ploteliai buvo belikę. Pirmininkas skubino Antaną užbaigti darbą.

„Kaipgi aš, pirmininke, galiu arti, jei žemė pleikėms šlapia — tik sugadinsiu lauką“, — aiškino jis. Kitas galbūt tik ranka numotų ir

įstų į purvą — vikšrinis galingas, ištempas. Bet ne Antanas. Ten, kur pravažiavo jo traktorius, arimo galima nebetikrinti: vagos lygios, gylis vienodas, visi pakraščiai užarti. „Su meile dirba“, — apie tokį žemdirbį sako levaniškiečiai. Vakare baigė darbą — tol neis namo, kol traktoriaus neapvalys, neparuoš kitai dienai.

Už ypač gerą darbo kokybę, už daugybę suartų hektarų Antanas nuolat pirmauja.

— Jei nedirbtų, pakrūmėm gulintų, tai nei tų prizų, nei mašinos nebūtų, — įsiterpia į pokalbį Antano žmona.

Nemažos ištermės žemė pareikalauja iš žemdirbio, darbštumo ir žemdirbio sąžinės, nuoširdaus rūpesčio. Darbštiems ir sąžiningiems žemdirbiams ji visada gera ir dosni.

RŪPINAMĖS APLINKOS GROŽIU

Prieš kurį laiką Siaulių miesto ir Kaišiadorių rajono aktyvo susirinkimų dalyviai kreipėsi į respublikos gyventojus, kviesdami laisvalaikio padirbti prie parkų, gėlynų ir gyvenamųjų namų teritorijų tvarkymo. Į šią iniciatyvą gyvai atsiliepė ir „Svyturio“ kolūkio kolūkiečiai.

Daugeliui ne vieną dieną teko išlikti į talkas, kol buvo sodinamas ūkio parkas, kuris atskirs Piktagalio gyvenvietę nuo gamybinių pastatų, įrengti gazonai prieš administracinį pastatą, mechaninės dirbluvs. Paskelbtas konkursas gražiausiai kolūkio sodybai išaiškinti paskatino ne vieną šeimininką susitvarkyti aplinką apie savo namus. Ši kova už grožį įgavo dar platesnį mastą, kai ūkve anželdintoja pradėjo dirbti Elena Malinauskienė. Padedant moterų tarybai, ji ne kartą organizavo ūkio gyvenviečių ir sody-

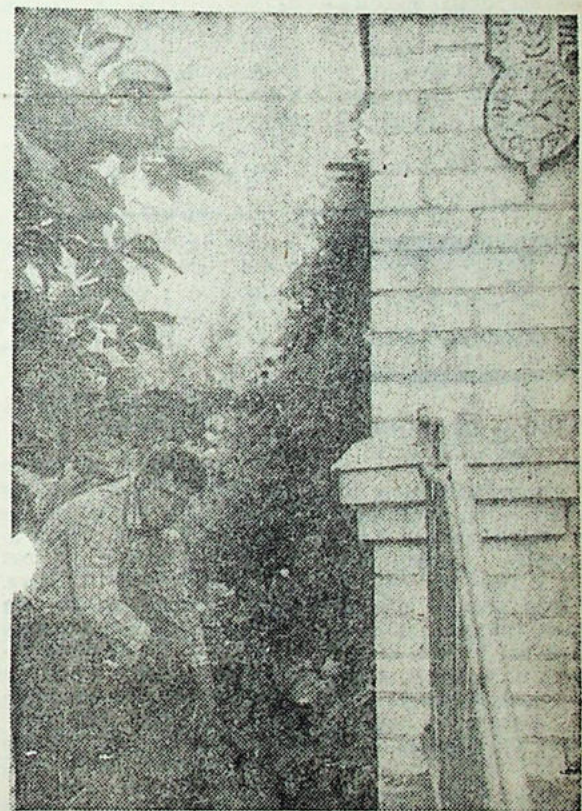
bų peržiūras, kurių metu buvo atrinktos geriausios tvarkomos sodybos, pakritikuoti apsilėdę šeimininkai. Propaguojant grožį, tvarkingą aplinką, nemažai prisideda kolūkio sieninė spauda. Svyturiečiai nepatingi pavažinėti ir pasimokyti iš kitų. Štai rugpjūčio pradžioje keletas „Svyturio“ kolūkio kolūkiečių dalyvavo labai įdomioje ir turiningoje išvykoje po Panemunės ir Suvalkijos geriausios tvarkomos sodybas, kurių organizavo Anykščių sodininkų draugijos gėlininkai.

„Svyturio“ kolūkio Vikočių gyvenvietėje bene labiausiai išsiskiria Jono ir Onos Ceponių sodyba, kuri šiais metais pripažinta geriausia Seimyniškių apylinkėje. Čia galima rasti daug gėlių, retesnių augalų, daug žalmos. Sodybą puošia ir įdomios formos akmuo, kūrybingos minties dėka atgiju-

si medžio šaka. Patirtis rodo, kad geriausių rezultatų pasiekiami, kai grožį puoselėja ne vien moteriškos rankos. Kaip tik šioje sodyboje daugiausia laisvalaikio prie aplinkos tvarkymo praleidžia

didelis gamtos ir grožio mylėtojas Jonas Ceponis.

Algimantas Sudelkis „Svyturio“ kolūkio pirmininko pavaduotojas, pirminės partinės organizacijos sekretorius

Autoriaus nuotraukoje matome gražiausios Seimyniškių apylinkės sodybos šeimininką Joną Ceponį, belvarkantį gėlyną.

V. Čibuk „premija“

„Leninto keliu“ kolūkio kolūketis Vladimiras Čibuk gerokai užmynė ant buteliuko kamščio. Dar norėjo išgerti, bet pinigų nėra. Ilgokai mąstęs prisiminė, kad netoli esančiame kolūkiečių polietileno plėvele dengia sūlos transportą. Pavogęs nemažą gabalą plėvelės, jis pardavė ją Vaitkūnų gyvenvietėje. Vladimiras Čibuk, matyt, ir ateityje būtų tokiu būdu ieškojęs sau išgyrimui pinigų, bet sutrukdė liaudies drau-

govininkai. Šis „žygis“ V. Čibuk kainavo penkiasdešimt rublių. Tokia suma už smulkų grobstymą jį „premiavo“ Liaudies teismas.

A. Brick

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. VIII. 27

Anykštėnai parodoje

Jau savaitė, kai Vilniuje „Tautų draugystės“ parke įsikūrusiuose Parodų rūmuose veikia nauja, itin aktuali gamybininkams, didelės apimties ekspozicija „Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų patirtis“.

Miestų statybos projektavimo instituto stenduose yra darbų, susijusių su mūsų rajonu. Parodos lankytojai apžiūri Anykščių miesto centro projektą, kurį parengė architektas A. Jančauskas. Ten pat — Anykščių kultūros rūmų (architektas R. Sileika, konstruktorius G. Povydis) didelio formato nuotrauka.

Šioje pirmoje tokio pobūdžio respublikinėje parodoje dalyvauja tik dvylika geriausių jmonių, ūkių ir organizacijų — sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų.

M. Salagiris

neįsipažindintas

Šių metų liepos trisdešimtą dieną į redakciją atsiųstame kolektyviniame penkiolikos Anykščių ryšių mazgo darbuotojų laiške buvo nusiškundžiama, jog baigia praėjusi vasara, o parduotuvėse beveik nematyti pomidorų, retai parduvinėjami kopūstai, bulvės suvytusios, vartojimai visai netinkamos, nėra ir burokėlių, morkų, kai kitiuose raionuose jų yra pakankamai.

Su šiuo laišku sužadindiname Anykščių raikopasjungos valdybos darbuotojus ir Valstybinės žemės ūkio produktų supirkimo ir kokybės inspekcijos Anykščių rajonui vyr. inspektorių B. Kundrotą.

Savo atsakyme Rajkopasjungos valdybos pirmininko pavaduotojas E. Pocevičius taip aiškina: „Ryšinininkų skunde keliama faktai iš dalies teisingi. Šiais metais iki rugpjūčio 1 dienos rajo-

Pageidaujame daugiau daržovių

ne šviežių daržovių parduota 162 tonos ir 1980 metų derliaus neperdirbtų daržovių 42 tonos.

Dviejų ketvirčių daržovių supirkimo planas įvykdytas 128 proc. Kai kurių daržovių, ypač pomidorų, parduotuvėse trūko, nes „Gintaro“ kolūkis nepajėgia išauginti jų tiek, kad pilnai būtų patenkinti gyventojų poreikiai.

1981 m. derliaus šviežių kopūstų šiuo metu jau yra pakankamai.

1980 m. derliaus burokėlių ir morkomis buvo prekiaujama iki birželio 15 d. O laikotarpiu, kol užaugo narias šių daržovių derlius, jų prekyboje stigo.

Iki liepos 15 d. parduotuvėse taip pat buvo prekiaujama 1980 m. derliaus bulvėmis, o taip pat bulvėmis, atvežtomis iš Ienalinės rajono, todėl ankstyvųjų bulvių dalis buvo anvytusios.

Daržovių parduotuvėse darbuotojai įspėti, kad ateityje laiku pateiktų užsakymus daržovėms, kurių šiuo metu

yra pakankamai. Paruošų kontoros sandėliuose.

Valstybinės žemės ūkio produktų supirkimo ir kokybės inspekcijos Anykščių rajonui vyr. inspektorius B. Kundrotas rašo: „Laiške reikiama nepasitenkinimas nereguliariu daržovių prekiaavimu bei žema realizuojamų bulvių kokybe pagrįstas.“

Šių metų pirmame pusmetyje rajono parduotuvėse prekiaavo seno derliaus bulvėmis bei daržovėmis, kurios buvo žemesnės kokybės, negu reikalauja valstybiniai standartai.

Pomidorų buvo stokiojama prekybos tinkle todėl, kad specializuotas daržininkystėje „Gintaro“ kolūkis liepos mėnesį pateikė 1600 kg pomidorų mažiau, negu sukontraktuota, o valgomų burokėlių su lapais bei jaunų morkų iš viso nepateikė.

Bulvių ir kopūstų trūko dėl prekybininkų kaltės, nes jų kiekiai ūkiuose išauginti pakankamai.“

Gamta—visų tėviškė

ŠERNAS ANYKŠČIUOSE

Gyvenu Anykščių miesto centre, paupyje, prie Kultūros rūmų. Rugsėjo mėn. 23 d., sekmadienį, sėdėjau kambaryje prie stalo ir varčiau naują žurnalą.

— Šernas! — staiga išgirdau motinos šūktelėjimą. „Iš kurgi čia miesto centre gali atsirasti šernas!“ — pagalvojau. Bet visgi pašokau ir pripuoliau prie lango. Žvelgiu į vieną pusę, kitą. Nieko. Staiga prie bibliotekos krūmeliuose kažkas šmėkstelėjo. Tikrai, šernas! Stambokas, išgąsdintas miesto triukšmo. Metėsi į vieną pusę, į kitą. Paskui pasileido upės skardžiu link naujai kuriamo skvero Vienuolio paminklui. Perbėgo jį, išgąsdindamas per skverelįėjusias dvi moteriškes, kurios, pamatčiusios tokį mieste nematytą žvėrį, puolė bėgti tilto link. Juk kas gali žinoti, kokie ilgasnukio ketinimai?

Pribėgęs gatvę, šernas perbėgo ją ir pasileido prie geros kiosko. Kur toliau jis patraukė „atsigėręs geros“, nežinau. Tik mačiau, kad dar ilgai vyrai prie geros kiosko apie ką tai gyvai kalbėjosi.

A. Kaštalanovas

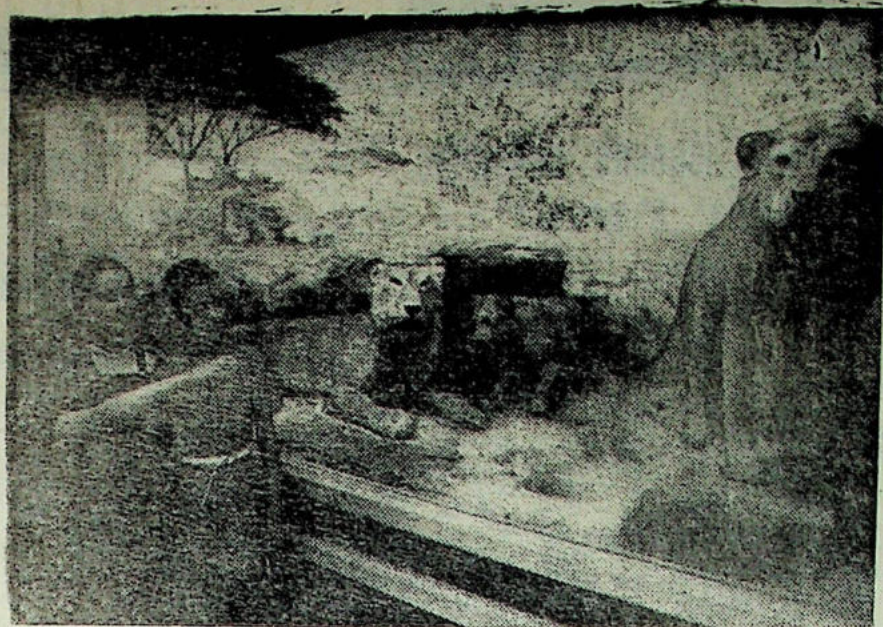
O toliau — šernas užsuko į medžiotojo G. Megkovo daržą, nusenūdo po serbentais Salinio gatvėje, „patikrino“ keleto gyventojų bulvių derlingumą ir iškeliavo per „Sielenio“ kolektyvinį sodą Liūdiškių link.

Tarsi gyvi didžiulės smėse sustingo stumbrai ir elniai, baltuose sniegynuose žvalgosi pingvinai...

Kauno zoologijos muzėjus, kurį 1919 metais įkūrė žymus gamtos tyrinėtojas T. Ivanauskas, dabar, po rekonstrukcijos, atvėrė duris lankytojams. Daugiau kaip 13 tūkstančių eksponatų yra muziejaus ekspozicijoje, kurios plotas — pusrėčio tūkstantio kvadratinį metrų.

Kino salėje lankytojams rodomi filmai apie gamtą, skaitomos paskaitos. Medžioklės trofėjų salėje galima susipažinti su respublikos medžiojamąja fauna, su Medžiotojų ir žvejų draugijos veikla.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Eilinis Pekino pralaimėjimas

Mors Kinijos spauda teigia, kad neseniai įvykusi KLR valstybės tarybos premjero Čao Czyjano kelionė į Filipinus, Malaiziją ir Singapūrą buvusi „sėkminga“. Pekinui ir šį kartą nepavyko pasiekti užsibrėžto tikslo. Prilinsime, kad dar 1978 metais su analogiška misija į šį rajoną buvo nuvykę tuometinis KLR Valstybės tarybos premjeras pavaduotojas Den Siaopinas. Kaip tada, taip ir dabar buvo nesėkmingi Pekino lyderių mėginimai įtraukti ASEAN penketuką (Pietryčių Azijos valstybių asociaciją) dar dalyvausia Indonezija ir Tailandas) į savo antitarybinės politikos orbitą, sukurstyti jį prieš socialistinį Vietnamą. Kampučiją ir Laosą, priversti veikti tarnautinėse arenoje pagal Kinijos diktatą.

ASEAN šalyse buvo be-

mat suprasta, ko iš tikrųjų verti Pekino lyderių teigimai, kad Pekiną ir penkis ASEAN valstybes, esančias „bendri tikslai ir uždaviniai“, „sutampantys lūkesčiai ir interesai“ kovoje už globalinio ir regionalinio hegemonisto (išvertus iš Pekino leksikono — TSRS ir VSR) sutriuškinimą Pietryčių Azijos rajone. ASEAN šalių vadovai stačiai paklausė Čao Czyjaną, kaip praeityje ir Den Siaopiną: kada Pekinas pagaliau liausis rėmus visokiausias grupuotes ir jėgas, varančias ardomąją veiklą prieš šiu šalių vyriausybes. Kaip tada, taip ir dabar, „svečiai iš“ Kinijos jiems nesugebėjo aiškiai atsakyti. Ir tai ASEAN šalyse buvo įvertinta kaip patvirtinimas, kad Kinijos hegemonistai ketina ir ateityje naudoti Pekinui klusnių antivyriausybinių jėgų veiklą

ASEAN šalyse šantažo ir tiesioginio kišimosi į šių šalių vidaus reikalus žankiu. Kaip ASEAN šalis žiūri į Pekino pinkles šiame rajone, nedviprasmiškai parodė Malaizijos ministro pirmininko Mahathiro Mohamado pareiškimas, jog ASEAN nestos į konfrontacijos su Vietnamu kelią, neprimęs savo valios Indokinijos šalims, o stengsis pasinaudoti galimybe vesti derybas su jomis, kad būtų galima sumažinti įtampą šiame rajone ir išspręsti ginčus taikiomis priemonėmis.

Kaip šiomis dienomis pažymėjo Japonijos laikraštis „Mainiti“, apžvelgdamas dabartinės Čao Czyjano kelionės rezultatus, Kinijos lyderis nesuprato, kad Pietryčių Azijos tautos savo politika grindžia ne antitarybiškumu. Jos būtent Kiniją laiko ta jėga, kuri kelia grėsmę jų saugumui, pabrėžė laikraštis.

O Tarvbu Sąjunga, Vietnamas, Laosas ir Kampučija praktiniais veiksmais demonstruoja savo pasiryžimą ir siekia padaryti galą imperialistų ir veikiančių išvien su jais Kinijos hegemonistų sukeltiems konfliktams ir įtampai šiame regione.

A. Biriukovas

TASS-o apžvalgininkas — ELTA

Reikalinga

Ukmergės KMMK statomose objektuose Anykščių rajone reikalingi šaltkalvių, santekinių, suvirintojų du, jomis ir elektra. Mokamas akordinis-premininis atlyginimas. Dirbantieji metų bėgyje bus aprūpinami butais.

Kreiptis: Anykščių KMMK, telefono Nr. 5-19-92, nuo 8 iki 8.30 val. į A. Kazanavičių arba Ukmergės KMMK, Antakalnio g-vė Nr. 60, telefono Nr. 5-11-69.

Viršininkas

„Puntuko“ kolūkiui skubiai reikalingas autobuso vairuotojas.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į kolūkio valdybą (telef. Nr. Nr. 5-11-92, 5-16-94).

UŽSIENYJE

Pasaulio visuomenė griežtai protestuoja prieš JAV vyriausybės nutarimą gaminti neutroninį ginklą, kitus jos žingsnius ginklavimosi varžyboms didinti.

Jau dabar pasaulyje kasmet ginklavimuisi išleidžiama maždaug 600 milijardų dolerių, tai yra dvigubai daugiau, negu sveikatos apsaugai. Milžiniškos lėšos eikvojamos ruošiantis karui, tuo tarpu pasaulyje 400 milijonų žmonių gresia bado mirtis.

Nors šalies įstatymai draudžia samdyti vaikus, Ispanijoje per 200 tūkstančių paauglių, jaunesnių kaip 14 metų amžiaus, nelegaliai dirba įvairius darbus.

Reigano administracija nutarė atnaujinti Amerikos naikintuvų bombonešių F-16 tiekimą Izraeliui. Tai Los Andžele paskelbė valstybės sekretorius A. Heigas.

Vokietijos Federatyvinėje Respublikoje yra maždaug 3 milijonai žmonių, kurie nemoka nei skaityti, nei rašyti. Tai pranešė agentūra DPA, remdamasi VFR švietimo ir mokslo ministerijos duomenimis.

Lotynų Amerikoje latifundininkams, sudarantiems tik 2 procentus regiono gyventojų, priklauso beveik pusė tinkamų dirbti žemių, pa-

reiškė Pasaulinė maisto produktų taryba.

Fašistinė chunta Čilėje priėmė dar vieną drakonišką įstatymą. Specialiu dekretu 36 šalies įmonėse uždrausta rengti streikus, kuriuose keliamas reikalavimas padidinti darbo užmokestį ir pagerinti darbo sąlygas.

Simtai tūkstančių jaunųjų amerikiečių nebeturi jokios vilties įstoti į universitetus ir koledžus, nes padidintas mokestis už mokslą ir smarkiai sumažintos vyriausybės subsidijos studentams. Vidutinis mokestis už mokslo metus valstybiniame koledže Kalifornijoje jau sudaro 4400—5000 dolerių, o privačiame — 7000—8000 dolerių. Šią vasarą beveik visos JAV aukštosios mokyklos paskelbė, kad toliau didinami įnašai už mokslą ir gyvenimą bendrabučiuose.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkova

Nuosirdžiai dėkojame „Ateities“ kolūkio valdybai, Anykščių elektros tinklų rajono administracijai, profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, draugams, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo laidojant mylimą sūnų ir brolių Albiną Baranauską. Baranauskų šeima

Reikiame nuosirdžią padėką vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracijai ir profsąjunginei organizacijai, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums laidojant tragiškai mirusį mylimą sūnų ir brolių Rimantą Bulotą. Bulotų šeima

Nuosirdžiai dėkojame Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato direktoriui J. Uždonui, profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, asmenims, kurie užjautė mus ir padėjo laidojant brangų vyrą ir tėvelį Joną Jackevičių. Jackevičienės šeima

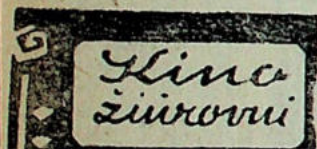
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuosirdžiai užjaučiame ELENA JANKAUSKIENE. A. ir D. Januškos, R. ir R. Vilučiai, J. ir E. Ragauskai, A. ir S. Jurevičiai

Per vienerius metus Indijos elektrinių galingumas išaugo daugiau kaip 1,8 milijono kilovatvalandžių. Šalies šeštajame socialinio ir ekonominio vystymo penkerių metų plane (1980—1985 m.) numatyta padidinti Indijos elektrinių galingumą 20 milijonų kilovatvalandžių.

Nauja automobilių magistralė sujungė Zambijos Katetės miestą su Tetės miestu, esančiu Mozambiko šiaurės vakaruose. Tai svarbus praktinis žingsnis stiprinant nepriklausomų Afrikos valstybių ekonominį bendradarbiavimą.

Pakistane toliau brangsta žemės ūkio produktai. Kaip praneša agentūra APP, pastarosiomis savaitėmis kal kurių daržovių kainos išaugo 200 procentų.

(TASS-ELTA)

„TARO — DRAKONO SŌNUS“

Japonų multiplikacinis filmas „Taro — tai mažas žmogutis, multiplikacinės pasakos herojus. Tiesa, filmo pradžioje Taro neatrodo labai simpatiškas — prisikiręs pupų paplotėliu jis knarkia, kad net trocheles stogas kilnojasi. O kaimynai, žiūrėdami į sunkiai dirbančią jo senelę, dūsauja — tingins senelės anūkas, miegalius ir niekdarys.

Bet neskubėkime smerkti mažojo Taro. Vėliau jis pats pamatys, kad kiekvieną duonos kasnelį reikia palaistyti sūriu prakaitu, kiekvieną daigelį pasodinti savo rankomis. Kol kas Taro keliauja į kalnus, žaidžia su žvėrimis ir paukščiais, susipažįsta su miela mierele Aia, kuri nuostabiai groja fleita. Mažasis Taro suvokia — o kodėl jis neturi mamos? Visi turi o jis ne. Sužinojęs, kad jo mama yra drakonas ir

„TRISDEŠIMT TRYS NELAIMES“

Kuo pradeda diplomato karjerą? Stropia tarnyba? Ne, pasirodo, svarbiausia — surasti gerą butą. Diplomat Gridlis surado jį pas dailią našlę Hardvik. Tiesa, apie ją sklinda gandai, esą ji pasiuntusi į kapus savo vyrą. Todėl Gridlis buvo paprašytas pasiekti gražiąją našlę, pasidomėti jos vyro dingimu. Tačiau kaip įvykdyti užduotį, jeigu Gridlis bemat įsimylėjęs savo savininę, o kartą jos svetainėje išvysta gyvą ir sveiką velionį vyrą.

Šioje linksmoje kriminalinėje komedijoje daug netikėtų situacijų, šmaikščių dialogų. Vaidina žinomi JAV aktoriai Džekas Lemonas, Kim Novak ir Fredas Asteras. Filmą režisavo R. Kvainas.

St. Jasiulionienė
Kinų direktijos
redaktorė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1340